

אהבה

הלילה הקיצותי פעמים
ושמתי פעמי אל החלון, שם פגסים,
אמרה קטועה, שבחלום נשאה מבלי משים,
בהשימם לאל, כמו נקודות עד השולים,
לא נחמו אותי ואת אפסי.

בחלומי היית הרה, נכד,
אחרי שנות דור שחיתתי בלעדדי,
קנו בי האשם, והינדים,
עת מששו באשר את בטנד,
בעצם רק חפשו תימכנסיים

ומתג החשמל. ובהשתרכי אל החלון,
ידעתי שבדד שם עזבתיד לשכון
בחשך, בחלום, שם סובלנית, שקטה
חיכית, מבלי לדרוש עלבון,
כשהייתי שב מאת האתנחתא

היזומה. כאלו במחשך
נמשך כל מה שאור היום קטע.
שם אנו נשואים, מארסים, שם היינו הד
אם מפלצות דו-גוויות אנו, וילדינו
הם הצדוק לארוס שנצח.

באינשהו לילה בעתיד
את שוב תבואי ענפה, רזה,
ואז אראה את בני או את בתי,
שטרם נקראו בשם - אזי
אדם, אל מתג החשמל ושאר פריטים

נדיי שוב לא אושיט, איני רשאי
לנטש אתכם בארץ הצללים,
דמומים, לחצות כושלים
את סף האור, תלויים בו עד בלי די,

ובו אותי לתפס לא יכולים.